

Міністерство освіти і науки України
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДИНАМІКИ

МАТЕРІАЛИ
VI Всеукраїнської
науково-практичної інтернет-конференції
молодих учених та студентів
31 жовтня – 1 листопада 2019 року

Умань
2019

УДК 330(06)

C91

Редакційна колегія:

Чирва О. Г., д-р екон. наук, професор (головний редактор); директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти; Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини;

Акулов М. Г., канд. екон. наук, доцент; Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини;

Кирилюк І. М., канд. екон. наук, доцент; Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини;

Поворознюк І. М., канд. екон. наук, доцент; Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини;

Чвертко Л. А., канд. екон. наук, доцент; Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини.

Відповідальність за достовірність поданої інформації несуть автори матеріалів.

*Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового
інституту економіки та бізнес-освіти*

*Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 3 від 25 жовтня 2019 року)*

C91 Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки : матер. VI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції молодих учених та студентів, 31 жовтня – 1 листопада 2019 року, м. Умань / за ред. д-ра екон. наук, проф. О. Г. Чирви. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2019. – 195 с.

Збірник містить тези доповідей учасників VI Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції молодих учених та студентів «Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки» (31 жовтня – 1 листопада 2019 р.), що відбулася на базі Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Матеріали збірника відображають результати досліджень учених, аспірантів та студентів з актуальних проблем розвитку національної економіки.

УДК 330(06)

© Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2019

<i>Корнєєва І. О.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ В ОРГАНІЗАЦІЯХ РІЗНИХ ФОРМ ВЛАСНОСТІ	139
<i>Корнєєва О. О.</i> ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ У ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	141
<i>Малярчук Н. М.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ УПРАВЛІННЯ ТУРИСТИЧНОЮ СФЕРОЮ	142
<i>Пачева Н. О.</i> СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	144
<i>Руденко Т. М.</i> РОЗВИТОК СИСТЕМ МЕНЕДЖМЕНТУ В ОРГАНІЗАЦІЯХ	146
<i>Ящук Т. А.</i> СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ВИЩОЇ ОСВІТИ	148
СЕКЦІЯ 8. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	151
<i>Акулов М. Г.</i> УМОВИ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОГО ТУРИСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ	151
<i>Антонюк В. В.</i> ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА СИСТЕМИ В ТУРИЗМІ	153
<i>Белан О. В.</i> РАЗВИТИЕ ЛЕЧЕБНО-ОЗДОРОВИТЕЛЬНОГО ТУРИЗМА В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ	155
<i>Бойко М. В.</i> МЕНЕДЖМЕНТ ПЕРСОНАЛУ НА ТУРИСТИЧНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	158
<i>Гаркуша Н. О., Акулов М. Г.</i> СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОГО ТУРИСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ ТА ПРИНЦИПИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ	160
<i>Дяченко О. І.</i> РОЗВИТОК ЕТНІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	164
<i>Дяченко П. В.</i> ЕКОНОМІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ	165
<i>Кирилюк І. М.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФЕСТИВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ У МІСТІ УМАНІ	167
<i>Коноваленко А. Л.</i> РЕКРЕАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ	170
<i>Котик І. В.</i> РОЗВИТОК АКТИВНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	172
<i>Лантух І. Ю.</i> УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	173

менеджмент перетворився у важливий фактор подальшого розвитку й прогресу суспільства.

Основою використання методів управління є закони, принципи та закономірності суспільного виробництва, науково-технічний рівень розвитку.

Сучасний менеджмент вбирає в себе досягнення різних підходів, продовжує поновлюватися новими знаннями в галузі розвитку управлінської думки. Розвиток менеджменту залежно від сфери діяльності виділяє такі види: загальний або адміністративний, галузевий, організаційний, функціональний, підприємницький, міжнародний [2].

Отже, управління організацією це діяльність, яка спрямована на координацію роботи інших. Менеджмент поширений скрізь, де має місце будь-яка робота, але з найвищим ефектом здійснюється за умов вільного підприємництва, де переважає ринковий тип господарювання. Тому його можна розглядати як сукупність стратегій, філософій, принципів, методів, засобів і форм наукового керівництва будь-якою діяльністю з метою підвищення її ефективності та задоволення ринкових потреб споживачів. Його складовими є теорія керівництва, мистецтво управління і практичний досвід управління. В основі розвитку сучасного менеджменту втілені досягнення практично всіх шкіл і напрямів управлінської думки. Менеджмент став здобутком переважної більшості країн світу і поширився на міжнародну діяльність.

Список використаних джерел:

1. Богашко О. Л. Організація роботи з персоналом – філософія сучасного підприємства. *Стратегії та інновації : актуальні управлінські практики* : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Кривий Ріг, 28 квіт. 2018 р.). м. Кривий Ріг, 2018. С. 246-248.

2. Богашко О. Л. Особливості управління людським капіталом в практиці сучасного менеджменту організацій. *Економіка України в умовах євроінтеграції : виклики та перспективи розвитку* : матер. I Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Умань, 19 квіт. 2018 р.). м. Умань, 2018. С. 66–68.

3. Друкер Питер Ф. *Енциклопедія менеджмента*. Москва: Издательский дом «Вильямс», 2004. 432 с.

2. Heath C. *Made to stick: why some ideas survive and other die* / Chip Heath & Dan Heath. – New York: Random House, 2007. – 304 p.

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ящук Т. А., к. е. н., викладач

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Зростання ефективності національної економіки безпосередньо залежить від ступеня використання інтелектуального потенціалу, освітньо-кваліфікаційного, професійного рівня випускників вищої школи. Рівень

конкуренції та нові вимоги до якості освітніх послуг обумовлюють постійне прагнення закладів вищої освіти до досягнення високих стандартів надання освітніх послуг, завоювання лідируючого становища в галузі підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів, отримання конкурентних переваг.

Очевидно, що в умовах розширення ринку освітніх послуг у країні необхідно удосконалювати систему функціонування вищих навчальних закладів, що вимагає використання нових підходів, розробки нових організаційно-економічних механізмів управління ними. Одним з найважливіших інструментів, що дозволяють вузу успішно адаптуватися до постійно мінливих умов зовнішнього середовища, є стратегічне управління освітніми установами.

Стратегічне управління освітньою установою як найважливіший інструмент, що дозволяє вузу адаптуватися до нових умов зовнішнього середовища, покликане максимально ефективно використовувати сильні сторони діяльності ВНЗ з урахуванням можливостей зовнішнього середовища, для створення необхідних передумов завоювання освітньою установою лідируючого положення на ринку освітніх послуг.

Основою стратегічного управління вищим навчальним закладом в умовах конкурентного середовища є сучасні концептуальні положення стратегічного менеджменту, що базуються на впровадженні відповідних маркетингових технологій, а також адаптація внутрішнього організаційно-управлінського механізму закладу до вимог мінливого зовнішнього середовища. Конкурентні переваги вищого навчального закладу на ринку освітніх послуг формуються у результаті цілеспрямованої роботи в рамках реалізації затвердженої стратегії його розвитку, яка виступає основним елементом ефективного стратегічного управління [1, с. 128].

Організаційно-економічною платформою стратегічного управління вищим навчальним закладом у розвинутих країнах є його автономія, межі якої визначаються законодавчо [2, с. 47]. Причому у міжнародній практиці автономія вищого навчального закладу стосується не лише певних академічних прав і свобод («академічна автономія»), а розповсюджується, як правило, на організаційно-розпорядчу діяльність, фінансову політику та кадрову роботу («фінансово-господарська автономія»), що посилює відповідальність керівництва закладу за результати діяльності.

Оцінка ефективності діяльності ВНЗ класично визначається його позицією у авторитетних рейтингах, які є результатами прикладних досліджень. Так, центром CEDOS було проаналізовано та оцінено національні, державні та комунальні заклади вищої освіти у рамках дослідження «Моніторинг прозорості національних ВНЗ». Індикатор «Зміст стратегічного плану» відображає, чи ВНЗ здійснює стратегічне планування, а також показує наявність основних компонентів у стратегії: інформація щодо забезпечення якості освіти; дослідницька діяльність; формування (залучення коштів) та розподіл бюджету; розвиток персоналу; міжнародна діяльність; розвиток інфраструктури; наявність у стратегічному плані розвитку стратегічних цілей та/або операційних цілей, на

основі яких будуть досягатися стратегічні цілі; наявність у стратегічному плані розвитку показників, на основі яких можна перевірити виконання стратегічних цілей [3, с. 9].

Нині одним із ключових інструментів стратегічного управління закладом вищої освіти є управління, націлене на підтримку та розвиток стратегічного потенціалу, підвищення рівня його гнучкості та адаптивної здатності. Стратегічний потенціал – це сукупність можливостей (ресурсів), які може використати заклад освіти у процесі стратегічного управління. Ключовою складовою стратегічного потенціалу сучасного закладу вищої освіти є людський капітал і людські ресурси: його діяльність має здійснюватися на засадах чіткої координації дій працівників, які відрізняються один від одного за віком, життєвим досвідом, рівнем освіти, психологічними особливостями тощо [4, с. 270].

В умовах реформування української економіки виникає необхідність створення принципово нової структури системи управління на всіх рівнях національної економіки, збалансованості соціально-економічного розвитку процесу вищої освіти. У постійно мінливих умовах зовнішнього середовища у закладах вищої освіти доцільним є створення структурного підрозділу, який буде здійснювати функції стратегічного управління вузом.

Список використаних джерел:

1. Дудко П. М. Стратегічне управління вищим навчальним закладом на основі конкурентних переваг. *Ефективність організаційно-економічного механізму інноваційного розвитку вищої освіти* : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції, 6 жовтня 2017 р. м. Київ, 2017. С. 125-136.

2. Натрошвілі С. Г. Стратегічне управління вищим навчальним закладом: теорія, методологія, практика : монографія. К.: КНУТД, 2015. 320 с.

3. Кравченко О. І. Особливості стратегічного розвитку університетів України. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Серія Педагогічні науки*. 2016. Випуск 32. С. 7-17. URL: [file:///C:/Users/Tanya/Downloads/vgnpu_2016_32_3%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Tanya/Downloads/vgnpu_2016_32_3%20(1).pdf). (дата звернення: 15.09.2019).

4. Ткачук Л. Стратегічний менеджмент закладу вищої освіти як запорука його успіху. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини*. 2017. Випуск 2. С. 268-276.